

[N. Neergaard.]

men denne kommende, stigende Vinterarbejdsløshed vil jo sætte et Mærke, den vil indvirke stærkt paa det Beløb, som i 1931—32 maa anslaaes til Udgifter i Anledning af Arbejdsløsheden.

Af Finanslovens Enkeltheder skal jeg i øvrigt kun nævne et Par og først Anmærkningen Nr. 10 paa Krigsministeriets Budget om en Nedskæring paa 2½ Mill. Kr., fra 3 til ½ Mill. Kr., af den ekstraordinære Bevilling til Materielanskaffelser. Den højtærede Minister og Regering søger atter dette Aar at gennemføre en saadan Nedskæring ved en Anmærkning paa Finansloven, men som vort Partis Ordfører ved Forsvarslovens Behandling har sagt, kan Venstre i Aar lige saa lidt som forrige Aar acceptere dette. Der foreligger her en Lov, og en Lov skal holdes, indtil den er forandret ved en anden Lov.

Paa samme Maade maa vi stille os overfor det Tilløb, der baade paa Krigsministeriets og Marineministeriets Omraade gøres til mindre Saboteringer af de gældende Forsvarslove. Noget saadant kan og vil Venstre ikke være med til, og vi maa henpege paa den Udtalelse, som Venstres Ordfører i Landstinget fremkom med ved Behandlingen af Finansloven i dette Ting. Denne Udtalelse blev afgivet paa Partiets Vegne, og vi hæfter fuldt og helt for den; den drejede sig, som bekendt, særlig om Flaadeudgifterne.

Men jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa disse Ting. Den højtærede Formand har med Rette gjort gældende, at da vi har haft en udførlig Forsvarsdebat, skulde disse Spørgsmaal ikke dukke op igen under Finanslovbehandlingen. Jeg kan, som sagt, i et og alt henholde mig til de Udtalelser, som mit Partis ærede Ordfører fremkom med under Forsvarslovens Behandling.

Et andet Forslag vil heller ikke kunne vente nogen Accept fra vor Side. Det er det Forslag, der er stillet under Jordfonden i Afdelingen om Formuebevægelser, de 3 442 000 Kr. til Indkøb af Jord til Udstykning. Vi ønsker ikke ved Bevillinger paa Finansloven at afgøre et Spørgsmaal, som har saa stor Rækkevidde som dette, og som bør afgøres ved Lov, en Lov, der jo ogsaa foreligger til Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal nu sige noget om Stillingen i Almindelighed og da først nævne den højtærede Statsministers saakaldte Trontale — jeg vil nu foretrække at sige Programtale og vil meget anbefale, at man forlader denne misvisende Betegnelse „Trontale“ for den Programtale, som Statsministeren holder

ved hver Rigsdagssamlings Begyndelse. Vel er Statsministeren en høj Person i Staten, og den nuværende Statsminister fremtræder jo med saa stor Værdighed og saa stor Aplomb, som Forholdene tillader det; men alligevel: Konge er han jo ikke blevet endnu, og som Følge deraf kan han heller ikke holde nogen Trontale. En Trontale er en Tale, en Konge holder — naturligvis i Overensstemmelse med sit Ministerium — ved højtidelige Lejligheder, men Programtalen er den Tale, som den ledende Minister holder.

Hvad nu denne Programtale angaar, saa var den i Sandhed en tynd Kop Te. Jeg kommer dér til at tænke paa det gamle Billede, som Holstein-Ledreborg brugte, for ogsaa det nærmere udformede Billede passer paa Programtalen: „Tyndere Te paa de samme Blade“, for det var jo de samme Blade, og Teen blev ikke stærkere derved.

Det var de samme Forslag, som blev nævnt i Fjor, noget nyt af væsentlig Betydning var der slet ikke i denne Programtale. Men der er dog Ting deri, som man vil gøre vel i at lægge Mærke til. Netop det, at det i saa høj Grad var et Gentagelsesprogram og havde saa lidt af Nyhedens Interesse, havde saa lidt af Nyskabelse i sig, netop det viser jo — paa en efter min Mening sørgelig Maade —, at Regeringen ingen Tilbøjelighed har til at opfylde det, som er en parlamentarisk Regerings ubestridelige Pligt, nemlig at mægle mellem Tingene.

Disse Forslag er gamle Forslag. Regeringen ved, hvilken Stilling de to store Oppositionspartier indtager til disse Forslag, baade hvad Jordlovsforslaget og hvad Forsvarslovene angaar. Den højtærede Statsminister ved ogsaa, hvad vi ikke vil gaa med til, hvad Formueskatten angaar. Til alle disse Ting har vort Parti og for Resten ogsaa det konservative Folkeparti taget enten positiv eller negativ Stilling i foregaaende Rigsdagssamling, men ikke desto mindre viser den højtærede Statsminister ikke mindste Tilbøjelighed til i Udformningen af sine Forslag at tage Hensyn hertil eller siger et Ord, der betegner hans Villighed til at være den Mægler mellem Tingene, som hans parlamentariske Pligt paalægger ham at være.

Vi respekterer Regeringen som parlamentarisk Regering, det har vi bl. a. vist for ganske nylig ved ikke at ville være med til paa brysk Maade at afskære Forhandling, og vor Ordfører motiverede netop det med, at Regeringen havde sin parlamentariske Basis i Orden, og derfor kunde vi ikke unddrage os Forhandling med den. Men idet vi opfylder vor parlamentariske Pligt